باتور ملت
(د سليمان لايق قصيده چې د کوزې پښتونخوا شاعر، غني خان ته يې ليکلې)
Ketabton.com
اېډېټ او برېښنايي کول: احسان علي شفيق او زرغونه علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصیده

دا زمونږ د سترګو وړاندې «غني» ګوره څه تیرېږي؟
یو باتور ملت غر قیږي، یو مضبوط وطن نړېږي
یـــوه دنیا د بـرم بـذل، یـــوه دنـــیا د مـــیړنـــیـو
دغـروب په لـوري درومي، د تاریخ له پاڼو لوېږي
پاس دستورو راڼه څاڅکي، راته ښکاري اوښکې اوښکې
د آسـمان په شـــنو غومـبرو، لارې لارې را بـهیږي
سر چې ږدمه پـه سـر وېږدي، هـیبتناک غـږونـه اورم
ته وا ځـمکه په منځ دوه شـوه، افغاني وطن ډوبیږي
یا آسمان زمونږ په ویـر کې، ښکته پرېـوتـه پـه ځمکه
یا قیامت په ځمکه جوړ شو، ولاړ غرونه هـواریږي
« ایمل » رېږدي پـه لحد کې، له غـصې دزړه پـه تـبه
چې مغل پـه خـیبـر وخـوت، افریدی لا نـه پـوهـیږي
د شـنلې پـر ځای له دښـتو، تېرې تـورې زرغـونـیږي
د اوبـو پـر ځای لـه غـرونو نه سـرې ویـنې را بـهیږي
د باران پـر ځای له وربځـو، تـندرونه را کـوزیـږي
د رحمـت پـر ځـای لـه هسـکه، غـضبونـه نـازلیـږي
" شمر" ښکته پورته دانګي، سترګې رډې توره کښلې
نـه یې سترګې لـه چا سوځي، نه یې شرم له چا کیږي
«زینب» چیغې کړې چې ربه، ته لا څه ته ورته ګورې

د «حسین» په زخمي زړه کې، د یزید خنجر ځلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه بې پته شوو جنګونه، څه بې هوده شوو ننګونه
تـو لعنت په دې شـملو شه، لا دي جـګې نه شـرمېږي
دا د چرګ لکۍ ته ورته، شملې واچوئ په مڅکه
دا د شــرم او مـاتې نـښې، پـښـتـنو تــه نــه ښـايـېږي
شـمله هـغـلته شمـله وي، چـې پـه نـر بانــدې وي لكـه
اوس په هر كدو جګيږي، اوس په هر اجړا ښوربېږي
خدايه دا دې څه را وكړه، چې يو نر دې راپرېښود
هـر كـمره تـه چـې تكـيه شـوو، لكه شـګه را شـړيـږي
يو«ميرويس» په مونږ كې نشته، چې ګرګين لارې ته سم كړي
يو «شيرشاه» راپورتـه نـه شو، چې مغل ته ودرېږي

پروني ملا ته ګوره، چې ټوک خور وو سقاط خور وو
اوس چې خصم دافغان شو، پـه سـرو زرو كې ډوبېږي
لـويـه خيـټه غـټه كـونه، نـرۍ پـښې بـبـره ږيــره
ويته خوله بې شرمه سترګې، لكه مچ هرڅه كې لوېږي
مټكـور ماغزه د تيږې، بې فرهـنګه بې ادبـه
چې تبليغ كوي نـڅـيـږي، چې قران لـولي شـشـنـيږي
په اسلام كې لارې باسي، زمونږ دخاورې بر بادۍ ته

دين اخوان ته يو دكان دی، چې هر څه په كې خرڅيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څه بلا اخته کړه، زمونږ په دې بد مرغو خلکو
نه له تا څخه ډارېږي، نه له دوی څخه شرمېږي
اوس چه حکم د ملا شو، دکابل په پاچاهي کې
هر ساعت په چا ور دانګي، هره ورځ په چا ورلوېږي
د افغان په قتل اخلي، سره پونډونه شنې ډالرې
پښتو پرېږده چې ترې تللې، له ایمان سره خرڅېږي
باندې سپين په منځ کې تور دی، نګه اور دی نګه اور دی
په هر تار کې یې د رېږې، شیطان سپور دی او نڅېږي
هر چړی په چړ چوبي کې، پاچاهي خوبونه وینې
انګریزی لنچر په غاړه ، په لار ځي ته وای نڅېږي
چې پرون یې دمولې، رنې خاورې خوسکو ته
اوس په بره پښتونخوا کې، په انسان باندې سپرېږي
زما زړه پولی پولی دی، زما سا لمبه لمبه ده
چې دا توره خپکی به؛ له مونږ کله پور ته کیږي
جهاد لوبې د فساد شو، مولانا صاحب جلاد شو
دین دولت دواړه برباد شو، د ده زړه لانه سړیږي
زمونږ کور دشرارت شو، افغاني وطن غارت شو
دا زمونږ د سترګو وړاندې، «غني » ګوره څه تیرېږي
مونږ زغمل چې رانه لوټ شي، څه چې شته دي بې ناموسه
تورې خاورې مو په خوله شه، اوس هغه رانه لوټېږي
د یوې میاشتې تازه ناوې، دشهید پر قبر ژاړي
وایي کوم جهاد ته مړشوې، ځواب ووایه چې ځنډېږي
تا چې سر په چا دو کړی، هغه غواړي چې ما لوټ کړي
ماور بولي هغه ځای ته، چې شیطان ځنې شرمیږي
زه چې ستا له غمه ژاړم، هغه ثاري زما سترګې
سر را پورته که شهیده، ارمانونه دې رژیږي
افغاني درنې بیبیانې، چې په پت عزت خوندي وې
د جهاد تر بیرغ لاندې، بربنډیږي لیلا میږي
هر عرب خریدار شوی، زمونږ د خوندو او خور لڼو
مولانا صاحب یې پلوري، نه شرمیږي نه ځوریږي
تر ثارویو وړیا شوې، پښتنې په منډوي کې
دثارویو هم څه دود وي، چې په چا باندې خرڅیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه دا لا څه تالان دی، چې په خپل وطن یې وینم
چې خپل سپي په پردی ننګه، افغانانو ته غپیږي
چې له زړه د«کنشکا» نه، شنې لوخړې ځي آسمان ته
چې جمرود دسرو په بلخ ې، د«یما» له سره لوېږي
"ګرګین" ویوست تېغ د ستې، د افغان ننګې کهول ته
د « میرویس» لیڅه بېواکه، تېرې تورې ته غځېږي
په لاس نه ورځي بې خاورو، نه یې تېغ نه یې لښکر شته
هم لښکر هم یې تېغونه، د وطن پر ضد جنګېږي
خدایه څرنګه بدل شوو، د افغان درانه خویونه
په هر چا چې مونږ تکیه شو، پر پردیو پلورل کېږي
د وطن په حق کې نه کا، تش د خیر یوه خبره
خو د خپل مطلب د پاره، د هر سپیي پښو ته لوېږي
په هر ځای چې باران راشي، زمونږ خره یوسي له مخې
په هر خوړ چې سیلاب وځي، زمونږ وره ته را سمېږي
په هره سیمه چې برېښنا شي، تندر پرېوځي زمونږ په کلي
په هر رود چی توفان راشي، زمونږ کور ته راسیخېږي
په ډالرو باړه شوي، که غلجی که دورانی دی
پښتانه او پښتو دواړه، هسې ښکاري چې ختمېږي
د احمد په ګور یې تو کړې، تورې ناړې د یېځیو
دا چې پلار له ګریوان نیسي، دا چې وروڼو ته ګواښېږي
مونږ ته ټول جهان دوزخ دی، چې وطن مو په کې نه وي
مونږ ته هر وطن سقر دی، چې افغان په کې ځورېږي
مونږ ته هر "شابه" پیغور دی، چې دشمن یې راته وایي
مونږ ته هر سلام لعنت دی، چې په سپکه په مونږ لوېږي
مونږ ته هر ګوله مرګی دی، چې دبل په ست یې ژوو
مونږ ته هر ګوټ هلایل دی، چې د بل جام نه تویېږي
مونږ ته هر مشر دشمن دی، چې په مونږ یې رحم نشي
مونږ ته هر افغان پردی دی، چې پردي سره یو کېږي
موږ ته هر ملک تلک دی،چې زموږ په سر روپی خوري
موږ ته هر ملا بلا دی، چې په خلکو نه رحمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګې جګې ساقي راشه، پس له عمره را پخلاشه
په چوپتیا کې مو غوغا شه، چه مجلس را نه سړېږي
د ځوانی نوبت مې تېر شو، کوم چې تېر شو هغه هېر شو
اوس را ونیسه دا پاتې، چې قطار رانه تیرېږي
که مطرب او رباب نه وي، که مستي او شباب نه وي
که د مینې عذاب نه وي، عمر بد کړې چی اوږدېږي
هوښیاري یوه تنهایي ده، تنهايي یوه تباهي ده
په ترخو اوبو مې ډوب کړه، ګنې زما جاله ډوبېږي
په مستی کې را چارپېر کړه، یوه کېږدی دخورو ځنو
چې شپې ورځې را نه تښتي، چې کاروان را نه بېلېږي
د پسرلي په شکلې یاد ، جام ته تویې کړه سکروټې
چې ګلونه را ته ژاړي، چی خزان راته ګواښېږي
دځوانی په باغ مې راغله، دزړښت دماښام لړه
پیالې ډکې کړه له مخې، عمر تښتي نه ودرېږي
ساقي ستړی یم له ژونده، لږ مې خلاص کړه له دې بنده
ګنې وژنې مې دا تنده، چې ګړی ګړی زیاتتېږي
هومره راکړه چې پې ورک کړم، سر له پښو، پښې له سره
چې «غني»(۱) را څخه تښتي،« بېنوا»(۲) رانه پټېږي
چې خورې صحرا ته ووځم، لېونی د لېونیو
چې مستي را کې نڅیږي، چې جنون راته خندېږي
چې مرغان د خړو دښتو، راته ووهي وزرې
چې زرکان راته غرېږي، چې هوسی را ته پنډېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه، نه خوشې ټوکه نه ده،« غني» لړ ورته دمه شه
دا خوب وړي را ویښیږي، دا پرېوتي را پاڅیـږي
ګومان مکړه چې خالي شوه، د ساقي مینا له میو
لا د تاک پـه تـاخانو کې، د انګـور ښیـښـې ډکیـږي
لا رباب سور شوی ندی، لا تش دوه دوره اوښتي
لا ساقـي نـوی راغـلی، لا رنـدان نـوی ګـرمیــږي
لا دځمکې تل کې اېشي، تللې وینې دځلمیانو
لا د دې تـودو خـاورو، ســره ګـلـونه را غـوړیـږي
لازمونږ په ارادو کې، عشق د منډو غلی نه دی
شپـه که هـر څـه تـوفـاني ده، چــراغـونـه لا بلیـږي
لا وطن خلک را بولي، د میړانو معرکو ته
لا هـغـه ژېې ژوندي دي، چې تـر هـوډه قـربانیـږي
لا خوریږي نیمو شپو کې، دتوفان غاورې چیغې
لا د غـرو لـه جـمـدرونـو، سیـلاوونه راکوزیـږي
لا د وینو واټ پرانیستی، لیونتوب دی لیونو ته
لا په پښو کې دمسـتانو، ځنځـیرونه سـره شـلیـږي
لا د مځکې تناوونه، لاره باسي زلزلوته
لا پـه بـاد او بـرښـنـا کې، ګـردشــونـه را رسیـږي
لا د رزم ګرمي شته ده، زمونږ په متو کې د ننه
لا زمونږ په پښتون زړه کې، د«ایمل» وینه چلیږي
لا په جنګ د تخت او بخت کې، زمونږ لوبه ختمه نده
لا همت د« شیر شاهي» ته همایون له آسه لوېږي
لا د لوړو وریځو شا ته، عقابان وهي وزرې
لا پـه هسکو سر درو کې، افغاني زمري غوریـږي
لا دخپلې خاورې مینه، مونږ ته وایي چې را پاڅئ
لا خوب وړي دپـېږیـو، له خـوبـونو را وښیـږي
لا زمونږ په کلا ګانو، پښتني حیا خوره ده
لا زمونږ پـه دروازو کـې، غـیرتـونه پا لل کـیـږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا به بیا یوه غوغا شي، لکه ځاځکی په ځپو کې
یو سرکښه یاغي سیند شي، سمندر ته به رسیږي
دا به بیا سپېدې خورې کي، د اطلسو پالنګونه
د بلورو په بېدیا به، رود د وینو را خوټیږي
دا به بیا په لمر لویدو کې، د مرغانو سیل له ورایه
لکه سور بیرغ د فتحې، په سرو وړانګو کې رپیږي
دا به بیا زمزم ته رسي، د بیدیاوو جل وهلي
دا به بیا په جل وهلو، د رحمت باران وریږي
دا به بیا په مخه دانګي، دا زمونږ جنګي آسونه
دا به الوزي له کندو، دا به لوړو ته رسیږي
دا به اچوي له سویو، سرې سکروټې په تکل کې
دا به رسي تر هدفه، دا به خامخا بریږي
دا به بیا اباسین اېشي، ډوبوي به تورې کونې
تور پنجاب به وهل کیږي، له بنسټه به نړیږي
دا به بیا لنډۍ مستیږي، تن به باسي له بستره
پښتانه به را پاڅیږي، پښتونخوا به آزادیږي
دا به بیا د« احمد» چیغې، ریږدوي د لاهور ماندې
دا به بیا په کړاکړ کې د« بیربل» ژامې ماتیږي
دا به بیا« سیدال» راباسي، د مرګ توره په غوجرو
آخوندان به تربنه تښتي، امامان به ترې پټیږي
دا د قم چړیان به پوه شي، چې افغان د کار په ننګ کې
خپل پور نه پرېږدی پردي ته، دا تقدیر دی نه بدلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای

Contacts: m.facebook.com/zarghoon.ali

m.facebook.com/m.ihsan.ali.shafiq

Mobile number: 0770859047

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library